

**Λόγος Σεβ. Μητροπολίτου Ίεραπότνης καί Σητείας κ. Κυρίλλου
κατά τήν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Μοναχοῦ Τίτου (κατά
κόσμον Δημητρίου) Ματαλλιωτάκη, στήν Ί. Μονή Παναγίας
Φανερωμένης Ίεράπετρας (Ψυχοσάββατο 22/2/2020).**

Άγαπητό μου παιδί, Ὑποδιάκονε π. Τίτε,

Μέ τή Χάρη τοῦ ἐν Τριάδι Ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀξιώθηκες στό κατάγραφο Καθολικό τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας σου, πού εἶναι προέκταση τοῦ σπηλαίου τῆς εὐρέσεως τῆς θαυματουργῆς εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης, καί ἔλαβες σήμερα τό ἀγγελικό σχῆμα τοῦ Μοναχοῦ, μέ τό μυστήριο τῆς Μοναχικῆς Κουρᾶς. Ἄλλαξε καί τό ὄνομά σου, κατά τήν τάξη τῆς Ἐκκλησίας μας, καί μετονομάσθης ἀπό Δημήτριος σέ Τίτος, πρός τιμήν τοῦ Πρώτου Ἐπισκόπου καί Πάτρωνος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης Τίτου τοῦ Ἀποστόλου, ἀλλά καί πρός τιμήν ἐνός καρδιακοῦ σου φίλου καί συνοδοιπόρου στίς σπουδές καί τή ζωή σου, τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμ. Τίτου Πατρικαλάκη τοῦ Ἀγκαραθίτου, τόν ὁποῖο ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων τήν ἐξουσίαν ἔχων Θεός κάλεσε κοντά του σέ νεαρά ἡλικία. Ταυτόχρονα, ὅμως ἐπευλογεῖσαι δαυιλῶς ἀπό τή Χάρη τοῦ πανσθενουργοῦ Θεοῦ καί χειροτονεῖσαι Κληρικός, διά τοῦ Μυστηρίου τῆς Ίερωσύνης. Ἔτσι ἐκπληρώνεται ὁ μέγας σου πόθος, νά διακονήσεις τήν Ἐκκλησία, ὡς κληρικός.

Εἶναι ἀπερίγραπτα μεγάλη ἡ τιμή πού γίνεται στόν ἄνθρωπο, τόν ὁποῖο ἀξιώνει ὁ Θεός νά λάβει το χάρισμα τῆς Ίερωσύνης. Μέ αὐτήν καθίσταται μεσίτης Θεοῦ καί ἀνθρώπων, λειτουργός τῶν μυστηρίων καί οἰκονόμος τῆς Θείας Χάριτος. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ μεταδίδεται μέσω τῶν Ίερῶν Μυστηρίων, ἕνα ἀπό τά ὁποῖα εἶναι ἡ Ίερωσύνη, πού εἶναι δωρεά τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Ἡ πανσθενουργός Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, κάνει δυνατά ὄχι μόνο τά δύσκολα ἀλλά καί τά ἀδύνατα, καθῶς κινεῖ σέ μετάνοια, καθαρίζει, ἀναγεννᾷ, ἀγιάζει καί μεταμορφώνει τό ὀστράκινο σκεῦος καί χοϊκό ἄνθρωπο σέ ὄργανο θείας χάριτος.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος θεωρεῖ τήν ἱερή διακονία τῆς Ίερωσύνης ὡς «θεῖον χάρισμα» καί σπουδαιότερη καί τιμιώτερη ἀπό ὅλα τά ὑπουργήματα, ἐπειδή ἀσκεῖται ἐπί τῆς γῆς, ἀνήκει ὅμως στήν «τάξη τῶν ἐπουρανίων».

Ἡ ἱερωσύνη εἶναι «ἔργον διακονίας» (Ἐφ. 4,12) καί ταπεινή προσφορά πρός τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Τό «χαίρειν μετά χαιρόντων καί τό κλέειν μετά κλαιόντων». Πρότυπο τοῦ ἱερατικοῦ χαρίσματος εἶναι ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός καί οἱ Ἀπόστολοί Του. Ἡ ζωή τοῦ Κληρικοῦ

είναι μιά συνεχής και αδιάκοπη μαρτυρία Χριστού, και συνεπάγεται κόπους, θυσίες δοκιμασίες, και όχι σπάνια τόν πόλεμο του αντικειμένου.

Ὡς Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ καί ἐργάτης τοῦ θεοῦ ἀμπελῶνος (πρβλ. Ματθ. 20, 1-16), πού ὁ Κύριος «ἐκβάλλει εἰς τόν θερισμόν αὐτοῦ», ὁ κληρικός καί μάλιστα ὁ Μοναχός προσεύχεται συνεχῶς ὑπέρ καί ἀντί τοῦ κόσμου. Χαρακτηρίζεται ἀπό πνεῦμα διακονίας, αὐταπάρνηση, ἀποστολική κακοπάθεια, βαθύ αἶσθημα εὐθύνης καί ἀκατάβλητη ἐργατικότητα.

Κι ἐσύ σήμερα συνεργεῖς καί ἐλεύθερα ἀποδέχεσαι νά μιμηθεῖς τήν τῶν «ἀγγέλων πολιτείαν» καί νά σηκώσεις τόν βαρῦ σταυρό τῆς Ἱερωσύνης, μέ τήν ὁποία ὁμως ἔρχεται καί σέ ἐπισκιάζει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ. Ἀπό σήμερα ἐνδύεσαι τό Στιχάριον, πού ὅπως λένε οἱ Πατέρες, εἶναι ἔνδυμα ἀφθαρσίας καί ἀγνότητος, θεικοῦ μεγαλείου καί αἴγλης, πού δηλώνει τήν καθαρότητα καί τό φωτιστικό τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν ἀγνότητα καί τή λαμπρότητα τῶν ἁγίων Ἀγγέλων. Λαμβάνεις καί τό Ὅραριον, τό χαρακτηριστικό ἔνδυμα τοῦ Διακόνου, γιά νά σοῦ θυμίζει ὅτι κατά τό πρότυπο τοῦ Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος ζώστηκε τό λέντιον καί ἔπλυνε τά πόδια τῶν μαθητῶν του, ἔτσι πρέπει νά εἶσαι πρόθυμος εἰς διακονίαν τῶν ποικίλων πειρασμῶν τοῦ πάσχοντος συνανθρώπου σου, ἀλλά καί συγκυρηναῖος τοῦ Σταυροῦ του.

Σέ ἐνθυμοῦμαι νά διακονεῖς ἐθελοντικά τήν Ἑνορία τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ὅπου καθημερινά προσερχόσουν στίς ἱερές ἀκολουθίες, διανύοντας μιά σχετικά μεγάλη ἀπόσταση μέ τό ποδηλατό σου. Ἀργότερα, ὑπάκουσες στήν προτροπή τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος καί Προκατόχου μας κυροῦ Εὐγενίου, καί γιά κάποιο διάστημα προσέφερες τίς ὑπηρεσίες σου στό Βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Καί ἐκεῖ διάκονησες μέ πολύ ζῆλο, ταπεινό φρόνημα καί πνεῦμα προσφορᾶς. Ἀργότερα, ἀποδέχθηκες τήν πρόσκληση τοῦ τότε Προϊσταμένου τῆς Ἑνορίας Παναγίας Ἐλεούσης καί σήμερα συμμετέχοντος στή Θεία Λειτουργία τῆς χειροτονίας σου ἀγαπητοῦ π. Μιχαήλ Ξυδιανοῦ καί διακόνησες ὡς νεωκόρος, ἀκτικρῦζοντας καί προσκυνώντας καθημερινά τή θαυματουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσης τῆς Ρεῖζδεριανῆς. Στόν Ναό της σέ χειροθετήσαμε Ἀναγνώστη, (στίς 17 Σεπτεμβρίου 2017,) καθώς πέρα ἀπό τά καθήκοντα τοῦ νεωκόρου, τίς καθημερινές διακονοῦσες καί στό ἀναλόγιο τοῦ ναοῦ, ἀλλά καί ὡς Κατηχητής τίς Κυριακές. Δέν πέρασε πολὺς καιρός καί μετὰ ἀπό λίγο διάστημα διακονίας σου στήν Ἱερά Μητρόπολη, ἡ Παναγία ὁδήγησε τά βήματά σου στό Μοναστήρι της, στήν Φανερωμένη, ἡ ὁποία σάν ἀετοφωλιά δεσπόζει πάνω στά ἀνεμοδαρμένα καί βραχώδη ὑψίπεδα τοῦ Λασιθίου, ἀποτελώντας ἐδῶ καί ὀκτώ αἰῶνες προπύργιο τῆς ἀμωμήτου πίστεώς μας

ἀλλά καί τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδας μας, ὄντας φωλιασμένη στίς καρδιές ὄλων τῶν Λασιθιωτῶν καί ὄχι μόνον, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ ἀθρόα προσέλευση προσκυνητῶν κατά τήν περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ἀλλά καί ὅλου τοῦ ἔτους, ὅπως ἰδίως ὄμμασι διαπίστωσες καί ἔζησες κατά τό διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς καί δοκιμασίας σου.

Ἦσουν «ἐκ κοιλίας μητρός σου» προορισμένος νά ἱερωθεῖς καί μάλιστα νά ἀκολουθήσεις τήν ἰσάγγελο πολιτεία τῆς μοναχικῆς ζωῆς, πού εἶναι ὁδός θεραπείας τῆς ψυχῆς καί κοινωνίας μέ τόν Θεό. Αὐτό μαρτυροῦν ὄλοι οἱ συσπουδαστές σου στήν Πατριαρχική Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστική Ἀκαδημία Κρήτης καί ἀργότερα στή Θεολογική Σχολή τοῦ Α.Π.Θ., καί οἱ παριστάμενοι στήν χαρά σου καί τιμῶντές σε ἀδελφοί σου, προεξάρχοντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Μεγάλου Ἀρχιδιακόνου τῆς Μητρός Ἐκκλησίας π. Θεοδώρου Μεϊμάρη, τοῦ ἐξ Ἡρακλείου καταγομένου καί κατ' αὐτάς εἰς τά ἴδια ἐπανακάμψαντος, ὁ ὁποῖος πάντοτε σέ περιέβαλε μέ ἀδελφική καί εἰλικρινή ἀγάπη καί ἀποτελοῦσε ἕνα φωτεινό παράδειγμα στή ζωή σου.

Ἡ μέχρι σήμερα πολιτεία σου μαρτυρεῖ ὅτι ἐπιθυμεῖς νά ἀγνοεῖς τίς ὅποιες ἐφήμερες κοσμικές χαρές τοῦ βίου, γιά νά ἀκολουθήσεις τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στή ζωή σου, γνωρίζοντας καλά ὅτι ὁ αὐτός ὁ δρόμος, πού διαφέρει ἀπό τόν κοσμικό, δέν εἶναι εὐκόλος καί ἀνθόσπαρτος, ἀλλά εἶναι ἡ στενή πύλη καί ἡ τεθλιμμένη ὁδός «ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν (ὄντως) ζωήν» (Ματθ. 7,14). Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ μερίμνησε ὥστε νά λαμβάνεις τό ἀγγελικό σχῆμα καί τό ἱερατικό χάρισμα κατά τή δεύτερη ἐβδομάδα τοῦ Τριωδίου, πού μέ τό «στάδιον τῶν ἀρετῶν», πού πλησιάζει, εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν περίοδος νηστείας, προσευχῆς καί μετανοίας, ἀλλά καί τήν ἡμέρα τῶν Ψυχῶν, καθῶς σήμερα μνημονεύουμε, προσευχόμεστε καί ἐπικοινωνοῦμε μέ τούς κεκοιμημένους μας, τήν «θριαμβεύουσα Ἐκκλησία», στήν ὁποία βρίσκονται οἱ μακαριστοί, εὐσεβεῖς καί παραδοσιακοί γονεῖς σου Ἐμμανουήλ καί Γεωργία, οἱ μπορεῖ νά ἦταν πτωχοί σέ ὑλικά ἀγαθά, ἦταν ὅμως τίμοι καί εὐσεβεῖς καί σοῦ κληροδότησαν πλούσια ψυχικά χαρίσματα καί σέ ἀνέθρεψαν ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου. Νά εἶσαι βέβαιος ὅτι καί ἐκεῖνοι ἀπό τούς οὐρανοῦς καμαρώνουν γιά αὐτή σου τήν ἐπιλογή μαζί μέ τήν παρισταμένη ἐκλεκτή ἀδελφή σου Μαρία, νά ἀφιερωθεῖς ἐξ ὀλοκλήρου στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Νά εἶσαι ἀκόμα σίγουρος ὅτι σήμερα, πού ἔχεις πλέον ὠριμάσει πνευματικά καί λαμβάνεις τόν πρῶτο Βαθμό τῆς ἱερωσύνης, ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θά καλύψει τίς ὅποιες κατ' ἄνθρωπον φοβίες,

ένδοιασμούς και έλλείψεις σου και θά ολοκληρώσει τήν παιδιόθεν εκκλησιαστική και θεολογική σου πορεία.

Πατρικά σέ προτρέπουμε νά ζεῖς τό τοῦ Ἀποστόλου «*ή δύναμεις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται*» και νά καταφεύγεις στόν ὑπέρ πάντων ἡμῶν Ἐσταυρωμένο και Ἀναστάντα Κύριό μας, πορευόμενος μέ τήν πίστη ὅτι «*ή θεία χάρις, ή πάντοτε τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα, και τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα*» θά σοῦ δίδει τή δύναμη και τό θάρρος γιά νά καταστεῖς «σκεῦος ἐκλογῆς» και διάκονος Θεοῦ και ἀνθρώπων.

Ἄς εἶναι ή προσευχή τό καταφύγιό σου κάθε μέρα τῆς ζωῆς σου, νά εἶναι ή μυστική ἐκείνη πηγή ἀπό τήν ὁποία θά ἀντλεῖς ἀνακούφιση και ἐνίσχυση στην ἱερατική σου σταδιοδρομία. Παρακαλοῦμε τόν Θεό νά δώσει ἄνωθεν τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Του Πνεύματος και νά γίνεις ἄξιος λειτουργός Του. Νά σέ διατηρήσει σεμνό φύλακα τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως μέ καθαρή συνείδηση, δωρίζοντάς σου τή χάρη τοῦ Πρώτου Διακόνου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος

Πατρικά σοῦ εὔχομαι νά διακονήσεις τόν λαό τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἀγάπης, προσφοῶς και θυσίας, ἔχοντας ὡς μοναδικό ἐφόδιο τό λέντιον κατά μίμηση τοῦ Σωτήρα Χριστοῦ και τῶν ἁγίων Του. Τόσο ή ταπεινότης μου, ὡς ὁ χειροτονῶν Ἐπίσκοπος και Μητροπολίτης σου, ὅσο και οἱ Ἀδελφοί Κληρικοί μας, οἱ συμμοναστές σου και συνοδοιπόροι Πατέρες τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Μονῆς και θεράποντες τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης Ἀρχιμ. Παῖσιος και Φιλάρετος, οἱ παρισταμένοι συγγενεῖς και φίλοι σου, πού συμμετέχουν στή χαρά σου, παρευρισκόμενοι στή Μοναχική κουρά και στή Θεία Λειτουργία γιά τήν εἰς Διάκονον χειροτονία σου, παρακαλοῦμε τόν Ἀρχιεπίσκοπο και κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κυρίας Φανερωμένης, νά περιφρουρεῖ και νά καθοδηγεῖ τά βήματά σου, και νά εὐλογεῖ τήν διακονία σου στόν Ἀμπελῶνα Του, ὥστε αὐτή νά εἶναι καρποφόρα και εὐάρεστη ἐνώπιόν Του.

«Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν τήν θύραν τοῦ ἐλέους σου».

«Εἴσελθε», λοιπόν, ἀγαπητέ Ὑποδιάκονε π. Τίτε «εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου» (Ματθ. 25,21). Ἀμήν!